

“Senyor, tantes ànimes lluny de Tu!”

Veig la teva Creu, Jesús meu, i frueixo la teva gràcia, perquè el premi del teu Calvari ha estat per a nosaltres l'Esperit Sant... i te'm dones, cada dia, amorós — boig!— en l'Hóstia Santíssima... I m'has fet, fill de Déu!, i m'has donat la teva Mare. No en tinc prou amb l'acció de gràcies: se me'n va el pensament: Senyor, Senyor, ¡tantes ànimes lluny de Tu! Fomenta en la teva vida les ànsies d'apostolat, per tal que el coneguïn..., i l'estimin..., i ¡se sentin estimats! (Forja, 27)

26 d'agost

Quin respecte, quina veneració, quina estimació que hem de sentir per una sola ànima, davant aquesta realitat: que Déu l'estima com a cosa seva! (Forja, 34)

Davant l'aparent esterilitat de l'apostolat, t'assalten les avantguardes d'una onada de descoratjament, que la teva fe refusa amb fermesa...

—Però t'adones que necessites més fe, humil, viva i operativa. Tu, que desitges la salut de les ànimes, crida com el pare d'aquell noi malalt, posseït pel diable: *Domine, adiuva incredulitatem meam!* Senyor, ajuda la meva incredulitat!

No ho dubtis: es repetirà el miracle. (Forja, 257)

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-
tantes-animes-lluny-de-tu/](https://opusdei.org/ca-es/dailytext/senyor-tantes-animes-lluny-de-tu/) (04/04/2025)